

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33Csp/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116225604
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2116225604.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 649 48 242, Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, podnikajúci na území SR prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpený: ALTER IURIS, s.r.o., IČO: 36 708 771, Tolstého 9, 811 06 Bratislava, proti žalovaným: X. Y. V., B. XX.XX.XXXX, X. O. XX, O., 2. H. V., B. XX.X.XXXX, X. O.V. XX, O., C. Z. U. X.XXX,XX Q. U. L., t a k t o

rozhodol:

I. Konanie sa v časti prevyšujúcej žalobcom uplatňovaný nárok voči žalovaným 1/ a 2/, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 4.626,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 6.985,80 eur od 07.11.2015 do 17.07.2016,
6.894,95 eur od 18.07.2016 do 07.08.2016,
6.844,70 eur od 08.08.2016 do 12.09.2016,
6.787,20 eur od 13.09.2016 do 12.10.2016,
6.691,17 eur od 13.10.2016 do 15.11.2016,
6.591,17 eur od 16.11.2016 do 13.12.2016,
6.491,17 eur od 14.12.2016 do 16.01.2017,
6.391,17 eur od 17.01.2017 do 07.02.2017,
6.291,17 eur od 08.02.2017 do 15.03.2017,
6.191,17 eur od 16.03.2017 do 19.04.2017,
6.091,17 eur od 20.04.2017 do 12.05.2017,
5.991,17 eur od 13.05.2017 do 14.06.2017,
5.891,17 eur od 15.06.2017 do 16.08.2017,
5.791,17 eur od 17.08.2017 do 15.11.2017,
5.691,17 eur od 16.11.2017 do 18.12.2017,
5.591,17 eur od 19.12.2017 do 17.01.2018,
5.491,17 eur od 18.01.2018 do 15.02.2018,
5.391,17 eur od 16.02.2018 do 14.03.2018,
5.291,17 eur od 15.03.2018 do 17.04.2018,
5.191,17 eur od 18.04.2018 do 16.05.2018,
5.091,17 eur od 17.05.2018 do 07.06.2018,
4.752,57 eur od 08.06.2018 do 09.07.2018,
4.578,97 eur od 10.07.2018 do zaplattenia, z a s t a v u j e.

II. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.709,08 eur, s úrokom z omeškania 456,38 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.709,08 eur od 9.7.2018 do zaplattenia, a to všetko v splátkach vo výške 145,- eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, keď prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia, pričom neuhradením ktorejkoľvek zo splátok riadne a včas sa stane zročným celý dlh.

III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

IV. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 9,6%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.11.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 6.738,79 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 6.985,80 eur od 7.11.2015 do 17.7.2016, 5,05% ročne zo sumy 6.894,95 eur od 18.7.2016 do 7.8.2016, 5,05% ročne zo sumy 6.844,70 eur od 8.8.2016 do 12.9.2016, 5,05% ročne zo sumy 6.787,20 eur od 13.9.2016 do 12.10.2016, 5,05% ročne zo sumy 6.691,17 eur od 13.10.2016 do zaplatenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Mestského súdu v Prahe, ktorá podniká v Slovenskej republike vo forme organizačnej zložky, ktorá je nástupníckou spoločnosťou zaniknutej spoločnosti UniCredit Bank Slovakia, a.s., IČO: 00 681 709. Ďalej uviedol, že dňa 21.5.2013 uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 9.344,- eur. Žalovaní sa zaviazali spoločne a nerozdielne poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky, úroky z omeškania a poplatky, splátkou v platobný deň. Nakoľko žalovaní porušili svoje povinnosti a aj napriek písomnej výzve, adresovanej žalovanému 1/ zo dňa 8.9.2015 a žalovanej 2/ zo dňa 8.9.2015 nezplatili riadne splátky, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 6.11.2015. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy predstavuje ku dňu 8.11.2016 sumu 6.738,79 eur, z toho dlžná istina 6.691,17 eur, dlžný úrok riadny do 6.11.2015 vo výške 47,62 eur. Ako dôkazy žalobca označil a predložil výpis z knihy účtov zo dňa 8.11.2016 (čl.5), zmluvu o úvere zo dňa 21.5.2013 (čl. 6-8), Obchodné podmienky (čl. 9-13), žiadosť o čerpanie úveru (čl. 14), upomienku č.2- výzvu na úhradu záväzku zo dňa 8.9.2015 (čl.15) s doručenkou (čl. 16), upomienku č.2- výzvu na úhradu záväzku zo dňa 8.9.2015 (čl.17) s doručenkou (čl. 18), oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 6.11.2015 (čl. 19) s doručenkou (čl. 20,21), prehľad výpočtov úrokov úveru (čl. 22-23), výpis z úverového účtu (čl. 24-25).

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 33Csp/169/2016-33 zo dňa 11.5.2017, ktorý bol zrušený uznesením č.k. 33Csp/169/2016-54 zo dňa 23.5.2018, nakoľko sa nepodarilo ho doručiť žalovaným do vlastných rúk.

4. Žalovaným bola žaloba doručená dňa 24.7.2018, postupom v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

5. Na pojednávaní dňa 12.10.2018 žalovaní 1/ a 2/ namietali, že v žalobe nie sú uvedené splátky, ktoré hradili cez interný účet spoločnosti Platíť sa oplatí, ktorí si uplatňovali pohľadávku banky na základe ich poverenia. Uhradili určite viac, cca dva roky platili po 100,- eur mesačne. Ak by boli povinní hradiť, chceli by splátky maximálne 145,- eur mesačne. Následne žalovaní doručili do spisu kópie potvrdení banky o vkladoch na účet (čl.75-81) a potvrdenie zamestnávateľa žalovaného 1/ o zrážkach zo mzdy zo dňa 15.10.2018 (čl. 74).

6. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.10.2018 vzal žalobu spať v časti prevyšujúcej nárok podľa výroku I. rozhodnutia s poukazom na skutočnosť, že žalovaní medzičasom uhradili na úver sumu 2.112,20 eur, a to splátkami dňa 15.11.2016 sumu 100,- eur, dňa 13.12.2016 sumu 100,- eur, dňa 16.1.2017 sumu 100,- eur, dňa 7.2.2017 sumu 100,- eur, dňa 15.3.2017 sumu 100,- eur, dňa 19.4.2017 sumu 100,- eur, dňa 12.5.2017 sumu 100,- eur, dňa 14.6.2017 sumu 100,- eur, dňa 16.8.2017 sumu 100,- eur, dňa 15.11.2017 sumu 100,- eur, dňa 18.12.2017 sumu 100,- eur, dňa 17.1.2018 sumu 100,- eur, dňa 15.2.2018 sumu 100,- eur, dňa 14.3.2018 sumu 100,- eur, dňa 17.4.2018 sumu 100,- eur, 16.5.2018 sumu 100,- eur, 7.6.2018 sumu 338,60 eur, dňa 9.7.2018 sumu 173,60 eur. S poukazom na uvedené súd konanie vo výroku I. v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 CSP zastavil v rozsahu prevyšujúcom žalobcom aktuálne uplatňovaný nárok v zmysle podania doručeného súdu dňa 25.10.2018, keď žalovaní voči zastaveniu konania nemali námietky.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami a výsluchom žalovanej 2/, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

8. Zo zmluvy o úvere č. EZY-CRL-00049001-2013-TRN0-SU z 21.5.2013 (čl. 6-8, v texte aj len "Zmluva") uzavretej medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi mal súd preukázané, že predmetom uvedenej zmluvy bol záväzok banky poskytnúť v prospech dlžníkov spotrebiteľský úver v

dohodnutej výške a mene a záväzkov dlžníkov, teda žalovaných, úver za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. V článku II. zmluvy sa dohodlo, že úver predstavuje 9.344,- eur, účel použitia úveru a/ na úhradu jednorazovo plateného poplatku za zaradenie do poistenia schopnosti splácať úver v sume 1.344,-eur, b/ bez účelového určenia v sume 8.000,- eur, úroková sadzba typ FIX vo výške 8% p.a. na celé obdobie splatnosti úveru, spôsob čerpania úveru jednorazovo v prospech účtu, výška splátky 145,68 eur, počet splátok 84, konečná splatnosť úveru do 84 mesiacov od prvého čerpania úveru, lehota na čerpanie úveru do 3 mesiacov odo dňa platnosti zmluvy, celkové náklady dlžníka v deň platnosti zmluvy 2.893,12 eur, RPMN 13,84%, priemerná hodnota RPMN 13,79%. V článku II. bod 21 sa dohodlo i poistenie schopnosti splácať úver na celé obdobie splatnosti úveru v súlade s vyhláseniami a súhlasom uvedeným v článku IX. tejto zmluvy pre žalovaného 1/ ako poisteného v rozsahu súbor poistenia B. Poplatok je dohodnutý ako súčin 0,2% zo sumy úveru podľa bodu 2 písm. b) a počtu splátok úveru. Poplatok je splatný a banka ho zúčtuje v prvom poradí pri čerpaní čo i len časti úveru. V článku VIII. bod 1 sa medzi zmluvnými stranami dohodla mimoriadna splatnosť úveru, pričom sa dohodlo, že ak nastane niektorá zo skutočností ohrozujúcich riadne a včasné plnenie záväzkov dlžníka, ktorá je podľa ustanovení tejto zmluvy alebo obchodných podmienok označená za dôvod mimoriadnej splatnosti úveru, záväzky dlžníka sa stanú splatnými pred konečnou splatnosťou úveru dohodnutou v základných podmienkach úveru, čím zanikajú účinky dohody o konečnej splatnosti úveru a dlžník je povinný vrátiť úver s príslušenstvom a banka je oprávnená požadovať vrátenie úveru s príslušenstvom pred týmto časom. Práva a povinnosti banky a dlžníka súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru upravujú obchodné podmienky.

9. Z článku 10. bod 2 Obch. podmienok na poskytovanie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom (čl. 9-13) vydaných žalobcom súd zistil, že dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru, na základe ktorého sa istina úveru s príslušenstvom stávajú splatné oznámením banky dlžníkovi je a/ ak vzniklo a viac ako tri mesiace trvá omeškanie s platením, čo aj len jednej splátky úveru alebo úrokov podľa zmluvy o úvere.

10. Z listov z 8.9.2015 (č.l. 15 a 17 spisu) mal súd preukázané, že žalobca zaslal žalovaným 1/ a 2/ výzvu - upomienku č. 2, v ktorej je uvedené, že celkový zostatok istiny úveru predstavuje 6.887,60 eur a celková omeškaná čiastka predstavuje 154,57 eur. V uvedenom liste boli žalovaní vyzvaní na okamžitú úhradu dlžnej sumy najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy s tým, že ak dlžnú sumu neuhradia ani v lehote do 3 mesiacov od prvého omeškania so zaplatením splátky, bude banka požadovať zaplatenie celého zostatku úveru spolu s jeho príslušenstvom aj pred časom dohodnutým v zmluve o úvere. Podľa doručení (čl.16 a18) boli uvedené listy žalovaným doručené v dňoch 18.9.2015 a 14.9.2015.

11. Z listu z 6.11.2015 (č.l. 19 spisu) mal súd preukázané, že v uvedenom liste žalobca zaslal žalovaným oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzvu na úhradu celého zostatku úveru s poukazom na to, že banka ich predchádzajúcimi písomnými výzvami vyzvala na zaplatenie omeškaných platieb s upozornením, že ak dlžnú sumu neuhradia v lehote troch mesiacov od prvého omeškania so zaplatením, bude banka požadovať zaplatenie celého zostatku. Keďže v zmysle výziev neodstránili dôvody mimoriadnej splatnosti, banka využila svoje oprávnenie požadovať zaplatenie celého zostatku úveru s prísl. s tým, že úver sa stal splatným 6.11.2015 s tým, že dlžná istina k 6.11.2015 predstavuje 6.985,80 eur, riadne úroky 148,95 eur, úroky z omeškania 1,65 eur.

12. Z výpisu z úverového účtu žalovaných (čl.24-25) súd zistil, že žalovaní ku dňu 13.10.2016 zaplatili na úver (vrátane úrokov z omeškania) celkom sumu 4.181,38 eur, pričom na istinu bola započítaná suma 2.652,83 eur, na úroky 1.525,89 eur, a na úroky z omeškania 2,66 eur. Ku dňu zosplatenia úveru (6.11.2015) bola na úver (bez sumy započítanej na úroky z omeškania) uhradená celkom suma 3.778,72 eur.

13. Z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 25.10.2018 (čl.88) vyplýva, že žalovaní uhradili po dátume 8.11.2016 na úver celkom sumu 2.112,20 eur, v termínoch uvedených vo vyjadrení, s ktorou celkovou úhradou a termínmi uskutočnených úhrad súhlasila na pojednávaní dňa 11.1.2019 žalovaná 2/, ktorá dovtedy uvedené sporovala, a tak otázka výšky uskutočnených úhrad po termíne 8.11.2016 ako i ich termínov prestala byť v konaní spornou.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa §369 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20130610>>, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak

nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87/znenie-20140901>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanými bola dňa 21.5.2013 uzatvorená zmluva o úvere. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poskytovanie úverov mal právny predchodca žalobcu (ako banka) v predmete svojej činnosti. Spĺňa tak predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 1 ZoSÚ. Žalovaní v právnom vzťahu vystupovali ako fyzické osoby, nekonajúce v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd preto v zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali*, právny vzťah posúdil ako spotrebiteľský úver v zmysle ZoSÚ. V konaní nebolo sporným, že úver bol z dôvodu riadneho neplatenia žalovanými v súlade s ustanoveniami právnych predpisov a ustanoveniami zmluvy predčasne zosplatnený ku dňu 6.11.2015 (listy z 8.9.2015 (č.l. 15 a 17 spisu) s doručenkami a zo dňa 6.11.2015 (čl. 19) s doručenkami. Súdu je z úradnej činnosti známe, že žalobca je právny nástupcom spoločnosti UniCredit Bank Slovakia a.s., IČO: 00681709.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná sčasti. Ako už bolo uvedené, súd má za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) ZoSÚ. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ s prihliadnutím k § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba jednoznačne vykladať tak, že požadované náležitosti zmluva obsahuje len vtedy, keď sú v nej príslušné údaje nie len formálne uvedené, ale zároveň je každý údaj uvedený správne, tak, že zodpovedá reálne dojednanému zmluvnému vzťahu. Je totiž nemysliteľné a v príkrom rozpore s účelom danej právnej úpravy, aby sa mohol dodávateľ vyhnúť negatívnym účinkom § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (bezodplatnosti úveru) tým, že do zmluvy číro formalisticky vpíše náhodné údaje nezodpovedajúce dojednanému úveru a označí ich ako požadované náležitosti úverovej zmluvy. V predloženej zmluve tomu tak však nie je, keď zmluva neobsahuje viacero obligatórnych náležitostí. Spotrebiteľom bol poskytnutý podľa zmluvy úver vo výške 9.344,- eur, z ktorého však bol okamžite v zmysle znenia zmluvy strhnutý jednorazový poplatok 1.344,- eur za zaradenie do poistenia schopnosti splácať úver. Spotrebiteľia boli následne povinní uhradiť 84 mesačných splátok po 145,68 eur. Súčet všetkých mesačných splátok, ktoré boli spotrebiteľia povinní zaplatiť, predstavuje spolu 12.237,12 eur, t.j. o 2.893,12 eur viac, než je výška poskytnutého úveru uvedená v zmluve. Túto sumu zmluva uvádza ako celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom. Jedná sa však o nesprávny údaj, nakoľko aj zo zmluvy vyplývajúci poplatok 1.344,- eur za zaradenie do poistenia schopnosti splácať úver je jednoznačne nákladom spotrebiteľov spojeným s touto úverovou zmluvou (keď v konaní nebolo preukázané, že by spotrebiteľia mali možnosť poistenie odmietnuť, dojednanie o poistení je súčasťou formulárovej zmluvy pripravenej vopred dodávateľom) a ich skutočné celkové náklady tak predstavujú až 4.237,12 eur, pričom reálna výška poskytnutého úveru bola 8.000,- eur. V zmysle vyššie uvedeného tak Zmluva podľa názoru súdu neobsahuje riadne určenie výšky spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ). Okrem uvedeného zmluva nikde neobsahuje uvedenie celkovej čiastky, ktorú sú spotrebiteľia povinní zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ), ktorá náležitosť je taktiež zásadnou z hľadiska možnosti spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, keďže práve táto náležitosť uvádza súhrne číselne konečnú sumu, ktorú musí spotrebiteľ na úver zaplatiť a umožňuje mu už v čase čerpania úveru posúdiť a porovnať výhodnosť, či nevýhodnosť čerpania úveru práve od daného poskytovateľa v porovnaní s inými poskytovateľmi, a preto môže ovplyvniť priamo samotné rozhodnutie spotrebiteľa o čerpaní konkrétneho úveru. Pristupujúc ku skúmaniu ostatných obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením počtu mesiacov do uplynutia ktorých od prvého čerpania úveru, má byť úver splatený, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Súd má za to, že zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol presne a jednoznačne informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Zmluva má tak podľa názoru súdu

obsahovať konkrétnu a jednoznačnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, neponechávajú výpočet tejto náležitosti (a to nadväzne cez výklad viacerých ustanovení Zmluvy) na spotrebiteľa, keď termín konečnej splatnosti je tiež faktorom určujúcim pre spotrebiteľa rozsah jeho záväzku (z časového hľadiska). Uvedené platí o to viac, keď subjektom poskytujúcim spotrebiteľský úver je banka. V uvedenom prípade má súd tiež za to, že spotrebiteľ nemohol mať ani možnosť už pri uzatvorení zmluvy určiť termín konečnej splatnosti úveru, keď tento sa odvíja od prvého čerpania úveru, ktoré je tiež v zmluve určené len lehotou do 3 mesiacov odo dňa platnosti zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že termín konečnej splatnosti nie je v Zmluve určený tak, aby spotrebiteľ mal už pri uzatvorení Zmluvy jasnú vedomosť o tom, dokedy presne má trvať jeho záväzok uhrádzať splátky v zmysle Zmluvy. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 145,68 eur bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené, a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

17. Vzhľadom na uvedené úverová zmluva neobsahuje (správne) údaje o výške reálne poskytnutého úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/), celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/), o termíne konečnej splatnosti (§ 9 ods. 2 písm. f/) o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/). Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa preto poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaných a úroku z omeškania. Keďže žalovaným bola poskytnutá reálne suma úveru bez úrokov a poplatkov 8.000,- eur, pričom dosiaľ na úver zaplatili v zmysle vykonaného dokazovania sumu 6.290,92 eur (nesporovaná suma uvádzaná tak žalobcom ako i potvrdená žalovanou 2/ ako uhradená, zodpovedajúca súčtu úhrad žalovaných pred zosplatením úveru na istinu a úroky, po zosplatení do októbra 2016 (výpis z úverového účtu čl.24,25) a úhrad po zosplatení v zmysle vyjadrenia čl.88 od novembra 2016, súd im vo výroku II. uložil zaplatiť spoločne a nerozdielne dlžnú sumu istiny vo výške 1.709,08 eur s nižšie uvedeným úrokom z omeškania a vo zvyšku, t.j. v zostávajúcej časti istiny, úrokov a zodpovedajúcich úrokov z omeškania (ktoré zostali predmetom konania po jeho čiastočnom zastavení) žalobu (vo výroku III.) zamietol.

18. Pokiaľ ide o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej

podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

19. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a W. X., súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a riadne neuvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, jako uvedenie výšky úveru ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako i neuvedenie termínu konečnej splatnosti, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

20. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmý konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. 29. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... 32. Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“ Súď ešte dodáva, že pre posúdenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (pre absenciu prechodných ustanovení k zmene úpravy) potrebné aplikovať ustanovenia zákona účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súď pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súď nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

21. Pretože sa žalovaní s peňažným plnením dostali do omeškania, súď im uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne ním uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 7.11.2015 (keď úrok z omeškania do času zosplatnenia, na ktorý má žalobca taktiež nárok bol žalovanými už uhradený (ku dňu 5.11.2015 vypočítaný úrok z omeškania 2,66 eur, s ktorým výpočtom úrokov z omeškania sa súď stotožňuje - prehľad výpočtov úrokov z úveru čl.22,23, na úroky z omeškania uhradená žalovanými suma 2,66 eur - výpis z úverového účtu čl. 25), následne podľa postupných

úhrad žalovaných v konaní nesporných dátumoch podľa vyjadrení žalobcu (výpis z úverového účtu čl. 25 a vyjadrenie čl. 88), keď úver sa stal v celom rozsahu splatný nesporným zosplatnením právnym predchodcom žalobcu ku dňu 6.11.2015 a do omeškania vo vzťahu k celej zostávajúcej dlžnej sume sa tak žalovaní dostali dňom 7.11.2015. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania v aplikovateľnom znení, je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca tak má nárok na zaplatenie úroku z omeškania v uplatňovanej výške 5,05% (t. j. 5% + 0,05%) ročne, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 7.11.2015 bola 0,05 %. Z dôvodu lepšej orientácie spotrebiteľa v rozhodnutí a v jeho povinnosti voči žalobcovi súd dlžný úrok z omeškania za obdobie do 8.7.2018 vo výroku II. priamo vyčíslil na sumu 456,38 eur (žalobcovi priznal úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 4.221,28 eur od 7.11.2015 do 17.6.2016 v sume 130,82 eur

4.121,28 eur od 18.6.2016 do 7.8.2016 v sume 29,08 eur
4.021,28 eur od 8.8.2016 do 12.9.2016 v sume 20,02 eur
3.921,28 eur od 13.9.2016 do 12.10.2016 v sume 16,27 eur
3.821,28 eur od 13.10.2016 do 14.11.2016 v sume 17,44 eur
3.721,28 eur od 15.11.2016 do 12.12.2016 v sume 14,41 eur
3.621,28 eur od 13.12.2016 do 15.1.2017 v sume 17,03 eur
3.521,28 eur od 16.1.2017 do 6.2.2017 v sume 10,71 eur
3.421,28 eur od 7.2.2017 do 14.3.2017 v sume 17,04 eur
3.321,28 eur od 15.3.2017 do 18.4.2017 v sume 16,08 eur
3.221,28 eur od 19.4.2017 do 11.5.2017 v sume 10,25 eur
3.121,28 eur od 12.5.2017 do 13.6.2017 v sume 14,25 eur
3.021,28 eur od 14.6.2017 do 15.8.2017 v sume 26,33 eur
2.921,28 eur od 16.8.2017 do 14.11.2017 v sume 36,78 eur
2.821,28 eur od 15.11.2017 do 17.12.2017 v sume 12,88 eur
2.721,28 eur od 18.12.2017 do 16.1.2018 v sume 11,29 eur
2.621,28 eur od 17.1.2018 do 14.2.2018 v sume 10,51 eur
2.521,28 eur od 15.2.2018 do 13.3.2018 v sume 9,41 eur
2.421,28 eur od 14.3.2018 do 16.4.2018 v sume 11,38 eur
2.321,28 eur od 17.4.2018 do 15.5.2018 v sume 9,31 eur
2.221,28 eur od 16.5.2018 do 6.6.2018 v sume 6,76 eur
1.882,68 eur od 7.6.2018 do 8.7.2018 v sume 8,33 eur).

22. Súd umožnil žalovaným splácať dlžnú čiastku v splátkach vo výške 145,- eur mesačne v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 a 4 CSP s poukazom na majetkové pomery žalovaných, ktoré má súd preukázané z vylučku žalovanej 2/ na pojednávaní dňa 9.11.2018, kedy uviedla že zo zdravotných dôvodov nepracuje, nemá momentálne žiaden príjem. Má problémy s chrbticou, aj s hlavou. Hľadá si prácu tak maximálne na štyri hodiny, lebo plný úväzok by nevládla. Nevlastnia s manželom žiadne nehnuteľnosti, ani hnutelné veci väčšej hodnoty, nevlastnia ani automobil. Bývajú v nájomnom byte, kde nájom aj služby sú cca 300,- eur mesačne. Majú jedno nezaplatené dieťa, ktoré má osem rokov. Okrem tohto dlhu majú dlh v OTP banke a manžel spláca tiež Proficredit. Pre tieto okolnosti žiadala o splátky. Taktiež uviedla, že žalovaný 1/ pracuje momentálne v zahraničí, ale zisťuje, že sa to neopláca, tak sa možno vráti naspäť pracovať, má tam v čistom príjem 1300,- eur. V Proficredite platí splátky mesačne 120,- eur, a v OTP banke rovnako 120,- eur. Žalobca tvrdenia žalovaných o ich majetkových pomeroch nespороval. Súd tak vzhľadom na jeden príjem v domácnosti žalovaných, existenciu ich vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu ako aj splácanie viacerých iných dlhov a ich ostatné majetkové pomery usúdil, že je odôvodnené a spravodlivé žalovaným umožniť postupné splácanie ich dlhu, keď zohľadnil i skutočnosť, že aj pred doručením im žaloby sa pokúšali v rámci ich možností sami dobrovoľne dlh splácať (splátky po 100,- eur). Súd žalovaným určil splátky na sumu 145,- eur mesačne, keď túto uvádzali ako maximálnu sumu, ktorú sú schopní mesačne uhrádzať, pričom pri riadnej úhrade uvedenej výšky splátok uhradia dlžnú sumu za niečo vyše roka.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní úspešnejší, keď zo žalovanej sumy 7.715,- eur (v žalobe uplatňovaná istina 6.738,79 eur + úroky z omeškania uplatňované po späťvzatí žaloby vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozhodnutia celkom 976,21 eur) mu bolo priznaných 4.228,49 eur (istina 1.709,08 eur + úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia 507,21 eur + započítanie sumy 2.012,20 eur, v ktorej časti istiny bolo konanie zastavené pre úhradu po podaní žaloby, a teda žaloba bola podaná i v danej časti dôvodne (v časti úhrady 100,- eur dňa 15.11.2016 nebola žaloba podaná dôvodne, keď k tejto úhrade došlo pred podaním žaloby na súd)), čo predstavuje úspech žalobcu 54,8%, ktorému zodpovedá úspech žalovaných 45,2%, a teda čistý úspech žalobcu v konaní je 9,6%. Súd tak žalobcovi voči žalovaným priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcom jeho úspechu v konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).